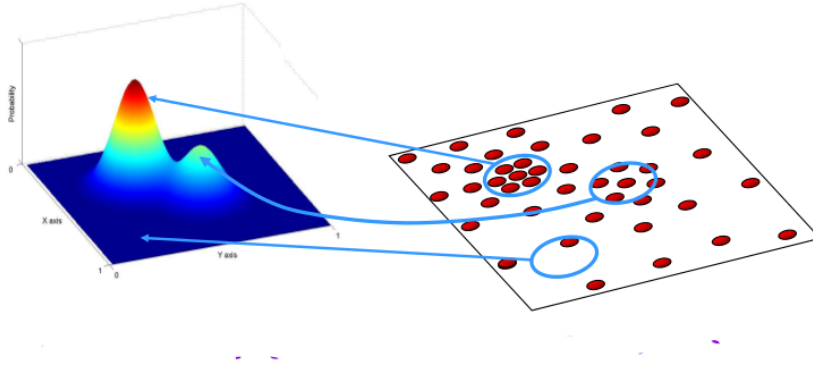

Ortalama Kaydırma ile Kumeleme (Mean Shift Clustering)

Kumeleme yapmak için bir metot daha: Ortalama Kaydırma metodu. Bu metodun mesela K-Means'den farkı kume sayısının önceden belirtilmeye ihtiyacı olmamasıdır, kume sayısı otomatik olarak metod tarafından saptanır.

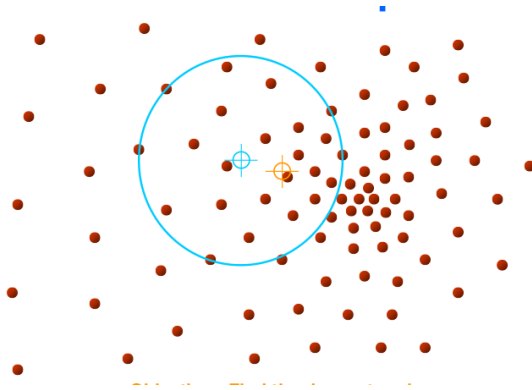
"Kume" olarak saptanan aslında veri içindeki tüm yoğunluk bölgelerinin merkezleridir, yani alttaki resmin sağ kısmındaki bölgeler.

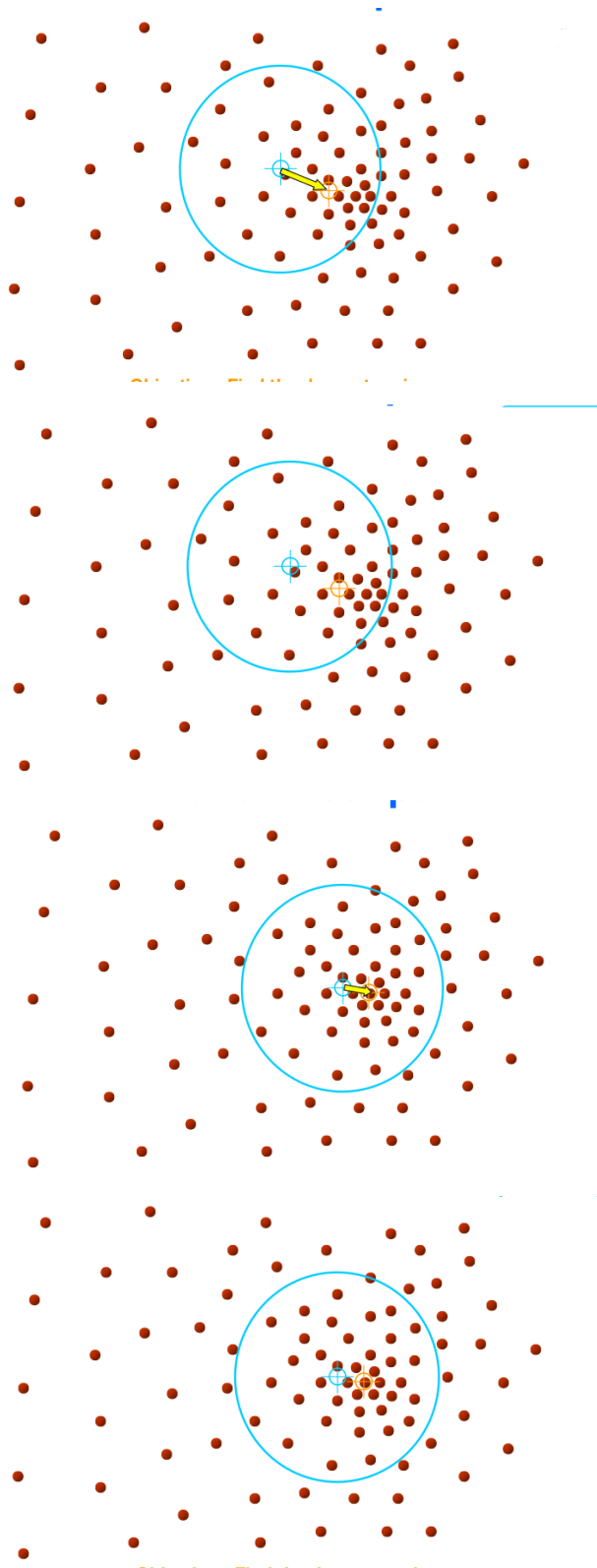

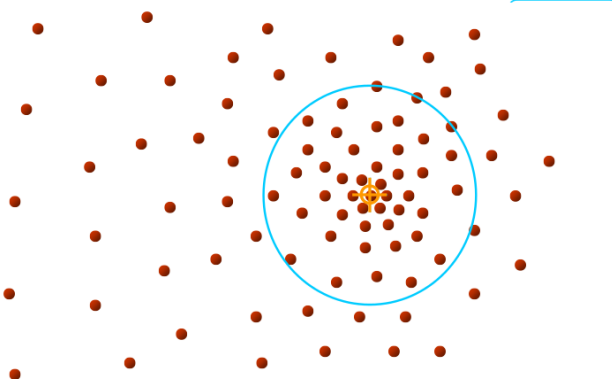
Baslangic neresidir? Baslangic tüm noktalardır, yani her noktadan baslanarak

1. O nokta etrafında (yeterince büyük) bir pencere tanımla
2. Bu pencere içine düşen tüm noktaları hesaba katarak bir ortalama yer hesapla
3. Pencereyi yeni ortalama noktayı merkezine alacak şekilde kaydır

Metodun ismi buradan geliyor, çünkü pencere yeni ortalama doğru "kaydırılıyor". Altta bir noktadan baslanarak yapılan hareketi görüyoruz. Kaymanın sağa doğru olması mantıklı çünkü tek pencere içinden bakınca bile yoğunluğun "sağ tarafa doğru" olduğu görülmekte. Yöntemin puf noktası burada.

Eger yogunluk merkezine cok yakin bir noktadan / noktalardan baslamissak ne olur?

O zaman ilerleme o baslangic noktasi icin aninda bitecek, cunku hemen yogunluk merkezine gelmis olacagiz. Diger yonlerden gelen pencereler de ayni yere gelecekler tabii, o zaman ayni / yakin yogunluk merkezlerini ayni kume olarak kabul etmemiz gerekir. Bu "ayni kume irdelemesi" sayisal hesaplama acisinden ufak farklar gosterebilir tabii, ve bu ufak farki gozonune alarak "kume birlestirme" mantigini da eklemek gerekiyor.

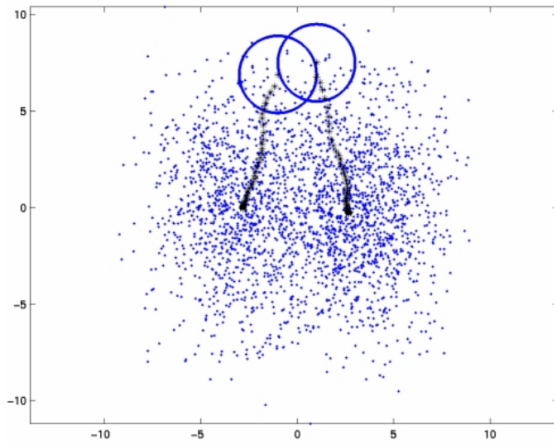
Ortalama Kaydirma sisteminde pencere buyuklugu kullanici tarafından tanimlanir. Optimal pencere buyuklugunu nasil buluruz? Deneme yanilma yontemi, verinin tarifselsel istatistiklerine kestirme bir hesap (estimate) etmek, ya da kullanicinin ayni istatistiklere bakarak tahminde bulunmasi. Birkac farkli pencere buyuklugu de denenebilir. Bu konu literaturde (Ing. bandwidth selection) adi atlin da uzun uzadiya tartisilmaktadir. Fakat evet, kullanici tarafından tanimli bu parametrenin bir anlamda bu metotun bir zayifligi oldugu soylenebilir. KMeans kume sayisini istiyordu, bu metot ta pencere buyuklugunu istiyor. Hangi metotun ne zaman uygun oldugunu anlamak tecrube gerektiriyor.

Eger yogunluk merkezine cok yakin bir noktadan / noktalardan baslamissak ne olur?

O zaman ilerleme o baslangic noktasi icin aninda bitecek, cunku hemen yogunluk merkezine gelmis olacagiz. Diger yonlerden gelen pencereler de ayni yere gelecekler tabii, o zaman ayni / yakin yogunluk merkezlerini ayni kume olarak kabul etmemiz gerekir. Bu "ayni kume irdelemesi" sayisal hesaplama acisinden ufak farklar gosterebilir tabii, ve bu ufak farki gozonune alarak "kume birlestirme" mantigini da eklemek gerekiyor.

Ortalama Kaydirma sisteminde pencere buyuklugu kullanici tarafından tanimlanir. Optimal pencere buyuklugunu nasil buluruz? Deneme yanilma yontemi, verinin tarifselsel istatistiklerine kestirme bir hesap (estimate) etmek, ya da kullanicinin ayni istatistiklere bakarak tahminde bulunmasi. Birkac farkli pencere buyuklugu da denenebilir. Bu konu literaturde (Ing. bandwidth selection) adi atlin da uzun uzadiya tartisilmaktadir. Fakat evet, kullanici tarafından tanimli bu parametrenin bir anlamda bu metotun bir zayifligi oldugu soylenebilir. KMeans

kume sayisini istiyordu, bu metot ta pencere buyuklugunu istiyor. Hangi metotun ne zaman uygun oldugunu anlamak tecrube gerektiriyor.

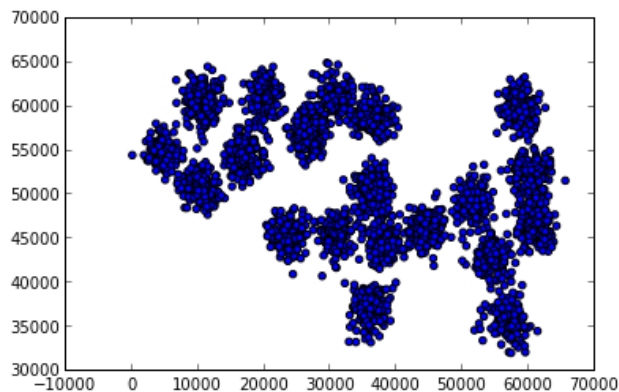
Altta ornek veri ve kodu bulabilirsiniz (kod `scikit-learn` adli kutuphaneden alınmistir). Metot kume sayisi 17'yi otomatik olarak buluyor.

Alternatif bir kod `meanshift_alternative.py` dosyasinda bulunabilir, bu kod pencereler kaydirirken onlarin uzerinden gectigi noktalar "sahiplenen" turden bir kod. Yani [encere hareketini durdurdugunda hem kume merkezini hem de o kumenin altindaki noktalar bulmus oluyoruz. Tabii sonraki pencereler bazi noktalar on- ceki kumelerden calabilirler. Neyse, islemin normal isleyisine gore bir sonraki pencere secilecektir ve bu pencere "geriye kalan noktalar" uzerinden islem ya- pacaktir. Beklenir ki, islem ilerledikce islenmesi gereken noktalar azalacaktir ve yontemin bu sebeple klasik yonteme gore daha hizli isleyecegi tahmin edilebilir. Hakikaten de boyledir.

```
from pandas import *
data = read_csv("synthetic.txt", header=None, sep=" ")
print data.shape
data = np.array(data)

(3000, 2)

plt.scatter(data[:,0],data[:,1])
plt.savefig('meanshift_1.png')
```



```

from sklearn.neighbors import NearestNeighbors
from sklearn.utils import extmath

def mean_shift(X, bandwidth=None, max_iterations=300):

    seeds = X
    n_samples, n_features = X.shape
    stop_thresh = 1e-3 * bandwidth # when mean has converged
    center_intensity_dict = {}
    nbrs = NearestNeighbors(radius=bandwidth).fit(X)

    # For each seed, climb gradient until convergence or max_iterations
    for my_mean in seeds:
        completed_iterations = 0
        while True:
            # Find mean of points within bandwidth
            i_nbrs = nbrs.radius_neighbors([my_mean], bandwidth,
                                           return_distance=False)[0]

            points_within = X[i_nbrs]
            if len(points_within) == 0:
                break # Depending on seeding strategy this condition may occur
            my_old_mean = my_mean # save the old mean
            my_mean = np.mean(points_within, axis=0)
            # If converged or at max_iterations, add the cluster
            if (extmath.norm(my_mean - my_old_mean) < stop_thresh or
                completed_iterations == max_iterations):
                center_intensity_dict[tuple(my_mean)] = len(points_within)
                break
            completed_iterations += 1

    # POST PROCESSING: remove near duplicate points
    # If the distance between two kernels is less than the bandwidth,
    # then we have to remove one because it is a duplicate. Remove the
    # one with fewer points.
    sorted_by_intensity = sorted(center_intensity_dict.items(),
                                key=lambda tup: tup[1], reverse=True)
    sorted_centers = np.array([tup[0] for tup in sorted_by_intensity])
    unique = np.ones(len(sorted_centers), dtype=np.bool)
    nbrs = NearestNeighbors(radius=bandwidth).fit(sorted_centers)
    for i, center in enumerate(sorted_centers):

```

```

    if unique[i]:
        neighbor_idx = nbrs.radius_neighbors([center],
                                              return_distance=False)[0]

        unique[neighbor_idx] = 0
        unique[i] = 1 # leave the current point as unique
    cluster_centers = sorted_centers[unique]

    # ASSIGN LABELS: a point belongs to the cluster that it is closest to
    nbrs = NearestNeighbors(n_neighbors=1).fit(cluster_centers)
    labels = np.zeros(n_samples, dtype=np.int)
    distances, idxs = nbrs.kneighbors(X)
    labels = idxs.flatten()

    return cluster_centers, labels

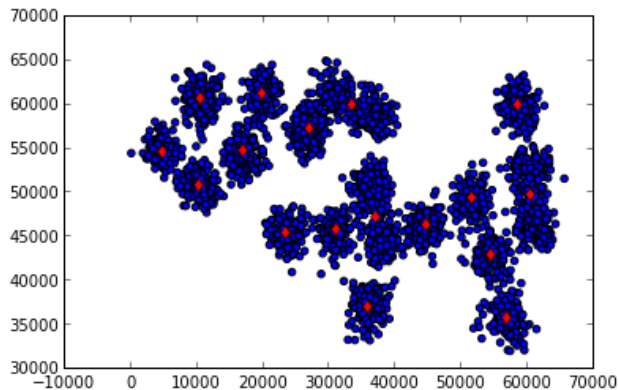
cluster_centers, labels = mean_shift(np.array(data), 4000)

print len(cluster_centers)

17

plt.scatter(data[:,0],data[:,1])
plt.hold(True)
for x in asarray(cluster_centers): plt.plot(x[0],x[1], 'rd')
plt.savefig('meanshift_2.png')

```


Teorik Konular

Bu metodu teorik bir yapıya oturtmak için onu yazının ilk basındaki resimde olduğu gibi görmek gerekiyor, yani mesela o ilk resmin sağındaki 2 boyuttaki veri dağılımı (ki ayrışal, sayısal), 3 boyuttaki sürekli (continuous) bir başka dağılımın yansıması sanki, ki o zaman 2 boyuttaki yoğunluk bölgeleri sürekli dağılımdaki tepe noktalarını temsil ediyorlar, ve biz o sürekli versiyondaki tepe noktalarını bulmalıyız. Fakat kümeleme işleminin elinde sadece 2 boyuttaki veriler var, o zaman sürekli dağılımı bir şekilde yaratmak lazım.

Bunu yapmak için problem / veri önce bir Çekirdek Yoğunluk Kestirimi (Kernel Density Estimation -KDE-) problemi gibi görülüyor, ki her nokta üzerine

bir çekirdek fonksiyonu koyularak ve onların toplamını alarak sayısal dağılım pürüzsüz bir hale getiriliyor. Ortalama Kaydırma için gerekli kayma "yönü" ise işte bu yeni sürekli fonksiyonun gradyanıdır deniyor (elimizde bir sürekli fonksiyon olduğu için türev rahatlıkla alabiliyoruz), ve gradyan yerel tepe noktasını gösterdiği için o yöne yapılan hareket bizi yavaş yavaş tepeye götürecektir. Bu hareketin yerel tepeleri bulacağı, ve tüm yöntemin nihai olarak sonuca yaklaşacağı (convergence) matematiksel olarak ispat edilebilir.

KDE ile elde edilen teorik dağılım fonksiyonunun icbukey olup olmadığı önemli değil (ki mesela lojistik regresyonda bu önemliydi), çünkü nihai tepe noktasını değil, birkaç yerel tepe noktasından birini (hatta hepsini) bulmakla ilgileniyoruz. Gradyan bizi bu noktaya taşıyacaktır.

Kaynaklar

<http://www.serc.iisc.ernet.in/~venky/SE263/slides/Mean-Shift-Theory.pdf>

<http://saravananthirumuruganathan.wordpress.com/2010/04/01/introduction-to-mean-shift-algorithm/>

http://www.cse.yorku.ca/~kosta/CompVis_Notes/mean_shift.pdf

http://homepages.inf.ed.ac.uk/rbf/CVonline/LOCAL_COPIES/TUZEL1/MeanShift.pdf

Scikit-Learn Kodları

<http://yotamgingold.com/code/MeanShiftCluster.py>